

[Bundvad.]

skelse for de nuværende pensionister, at der først fra 1976, altså om 6 år, skal finde udbetalinger sted. Vi vil i udvalget søge at få fremskyndet de forslag til en tillægspension, som skal til, og søge udbetalingerne fremskyndet.

Heroverfor vil man nok henvise til, at den fond, som lovforslaget tilsigter, først må etableres. Jeg vil hertil svare, at socialdemokratiet er ikke imod etablering af en social fond til dette formål. Det er jo netop vort forslag herom, man har taget op. Men regeringen har jo andre formål med denne fond end det direkte sociale. Må jeg her henvise til lovforslagets bemærkninger om, at forslaget er — jeg citerer:

„... et led i den række af forslag, der tilsigter at tilvejebringe en bedre ligevægt både på kapitalmarkedet og i økonomien ...“

Sådan formuleret er der jo tale om en betydelig økonomisk stramning, eller sagt på en anden måde: der er tale om en ekstra skat på sammenlagt ca. 3,5 milliarder kr. i de første 6 år, før tillægspensionen efter skitsen kommer til udbetaling med en tredjedel. Det er da et stort spørgsmål, om en så kraftig pengeindfrysning er nødvendig for at tjene fondens sociale formål. Vi er imod, at den sociale fond skal bruges til en tonde uvedkommende opgave, nemlig en stærk økonomisk stramning. Man må kunne gå langsommere frem med tvangsopsparingen til fordel for en fremskyndet udbetaling.

Det er foreslået, at det særlige folkepensjonsbidrag, først 1 pct. i 3 år og derefter 2 pct. i de følgende år, ikke skal betales af den, der er fyldt 67 år. Forslaget er nok rigtigt, når man sammenligner med andre pensionsordninger, men det rejser spørgsmålet, om denne fritagelse ikke også skal gælde for de 3 pct., der opkræves i forvejen. Hvis det ikke er tilfældet, er spørgsmålet, om de 3 pct. bør opretholdes som et særligt bidrag eller skal de indgå i statskatten. Det ville ikke blive dyrere for den enkelte borger, og det vil blive enklere og spare administration.

Det foreslås, at fonden bestyres af socialministeren og finansministeren, og at midlerne anbringes i obligationer. Vi vil foretrække, at midlerne får en aktiv funktion. Vi mener, at administrationen bør henlægges til hypotekbanken og midlerne stilles til

rådighed for kommunerne og eventuelt erhvervslivet til egnsudvikling; der bør også kunne blive tale om anbringelse af fondens midler i jord, det er jo en sikker pengeanbringelse.

Jeg er klar over, at det bliver vanskeligt på det givne grundlag at få nærmere oplysninger om den tænkte ordnings sociale indhold. Alligevel er vi optaget af, hvad man har tænkt sig vedrørende det nugældende pensionstillæg og vedrørende ATP, og om enkemændene skal med i ordningen, hvad vi mener vil være rigtigt. Generelt kan jeg sige, at vi i socialudvalget vil gå ind i et positivt arbejde for at etablere en tillægspensionsordning, der som en overgangsordning kan danne grundlag for den videregående tillægspension, som vi ønsker etableret, nemlig en tjenestemandslignende pensionsordning finansieret ved arbejdsgiverbidrag, en ordning omfattende alderspensionen, invalidepensionen samt enke- og enkemandspension.

Ud fra de bemærkninger, jeg her har gjort, vil vi gå til udvalgsarbejdet med en god vilje.

Asgar Jensen: Det er jo ikke første gang, vi her i tinget drøfter opsamling af en fond til at udbygge folkepensionen med eller en overbygning af folkepensionen, hvad man nu vil kalde det. Sidste gang var den 29. oktober 1969, hvor vi drøftede det socialdemokratiske forslag, som havde et lignende sigte: at opspare nogle milliarder kr. — jeg tror, at dengang var det 7 milliarder kr., man regnede med at kunne nå frem til, vist et beløb af nogenlunde samme størrelse som nu — så derfor skulle der ikke være nogen større principiel uoverensstemmelse om, hvordan man nu skal komme videre med at få en overbygning over folkepensionen. Men det var jo ikke den første gang. Allerede den 30. oktober 1967 præsenterede det konservative folkeparti et forslag af noget lignende karakter, et forslag om at opsamle en fond til udbygning af folkepensionen, som vi gerne så sat op til 60 pct. af en gennemsnitsindkomst.

Selve tanken om at opsamle en rimelig fond til dette formål er altså heller ikke de konservative fremmed, men vi er ikke principielt tilhængere af at vælge de store fonds. Det ligger lidt længere tilbage. Fra den daværende socialdemokratiske regerings